

Campanya de difusió i ajut a "LLUITA"

Una iniciativa molt bona

Per tal d'assolir una major popularització de «LLUITA» i una major efectivitat en la seva difusió, ensens que per a posar a l'abast de tots els antifranquistes en general, els valuosos materials teòrics i literaris de les edicions LLUITA, els companys de Cassona han començat a aplicar la iniciativa molt bona d'establir, cada diumenge, una parada en un dels indrets més cèntrics de la ciutat, en la qual són exposats i venuts el nostre portaventu i els llibres.

Lliurament de premis al Grup del P.S.U. de C. de Luz-Esterre (Alts Pirineus)

En ocasió de l'acte de lliurament dels premis guanyans pel company Montoya i tots els altres companys del Grup de Luz-Esterre, per lluir bon treball individual i colletiu en la tasca de difu-

L'ONZE ANIVERSARI DEL P.S.U. DE C. BORDEUS

El proprassat dia 7 d'agost va celebrar-se a l'Ateu Municipal un acte commemoratiu de l'onze aniversari del nostre Partit.

Va presidir el company Colet, membre del Comitè departamental de la Girona.

El camarada Giraudeau, secretari federal del Partit Comunista Francès, exvoluntari de les Brigades Internacionals, adreça una breu salutació en nom dels comunistes francesos de la Girona.

Finalment, el company Lluís Català, secretari general del P.S.U. de C. a la Girona, va fer ús de la paraula per a assenyalar el desenvolupament del nostre Partit d'ençà de la seva creació en les jornades històriques del 1936.

En analitzar alguns aspectes de la situació política actual, Català va posar de relleu la trajectòria seguida pel P.S.U. de C. i remarcà, amb força, el fet indiscutible de la nostra fidelitat a la causa de la classe obrera, de Catalunya i de la República.

Els darrers mots del secretari general de la Girona foren per exaltar la lluita heroica dels pobles hispànics, a la qual han de contribuir els militants del Partit, en treballar sense repòs per tal d'assolir la unitat combatent antifranquista, garantia del triomf de la nostra causa democràtica i republicana.

L'acte va acabar amb un vi d'honor.

S'acordà adreçar un telegrama al company Joan Comorera, secretari general del Partit, afirmando-li la confiança dels militants de la Girona, en el nostre P.S.U. de C. en sens que fer-los patent els desigs de treballar intensament per Catalunya i la República.

URUGUAI

Els militants del Partit que es troben a l'Uruguai van adreçar, amb motiu de l'onze aniversari del P.S.U. de C., una salutació al nostre Secretariat prometent superar-se en tots els aspectes del treball, per tal d'essser dignes de les glòries gestes que, a l'interior del país, menen els nostres companys contra el franquisme i pel triomf de la República i de la democràcia.

XILE

Els militants de companys del Partit exiliats a Xile van reunir-se per celebrar, tal com mereix, l'onze aniversari de la constitució del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El company Ricard Garriga, responsable de la nostra Delegació en aquest país, va fer, amb tal motiu, un bon resum de les accions històriques i polítiques que van determinar la naixença del P.S.U. de C. en la vida política com a Partit de la classe obrera i del poble de Catalunya.

Va posar de relleu el paper que el

El dissabte, 6 de setembre, a dos quarts de nou del vespre, a la «Festa dels Sindicats», 33, rue Grange-aux-Belles (Mètro: Colomel-Fabiens).

CONFERENCIA a càrrec del camarada Santiago CARRILLO

(membre del Burò Polític del P.C. d'Espanya)

Parlarà sobre el tema:

«Deu anys a la Unitat Soviètica»

(La vila dels nens espanyols que la U.R.S.S. va acollir durant la nostra guerra).

Després de la conferència, es projectarà el film soviètic:

«INFÀNCIA HEROICA»

Una Exposició del company GOMEZ-MARTINEZ

Aquests darrers dies, a la Sala Arago de l'Alcàdia de Perpinyà, va tenir lloc l'acte inaugural de l'exposició d'aquarelles i dibuixos obra del nostre company Gómez Martínez, Professor a l'Ecole de Belles Arts de

Girona, Gómez Martínez va destacar-se per un gran nombre de realitzacions. Destaquen la seva contribució a diferents Exposicions organitzades pel Socors Roig, Creu Roja, etc. etc.

L'Exposició finalitzarà el dia 10 d'aquest mes.

No cal dir com desitgem un felic èxit al company Gómez Martínez.

EMIGRANTS QUE NO EMIGREN

«A l'exili som el partit més nombrós, més homogeni, més disciplinat, més patriota. Els nostres militants no deserten a terres americanes en cerca d'un benestar incert i d'un desclassament cert; no il·lisquen a França pel pendent de l'emigració econòmica; no tornen al pais capots, humiliats, vençuts. Els nostres militants lluiten allà on es troben, sempre de cara a Catalunya.»

(Joan Comorera, a Perpinyà, 27 juliol del 1947.)

Els militants del P.S.U. de Catalunya a França han donat proves, en aquests 102 mesos d'exili, d'ésser combatents antifranquistes aguerits en la defensa de la democràcia i les llibertats dels pobles. Per a ells els camps de concentració han estat una dura escola d'adversitats, gressol de voluntats afirmatives, enllau que ha contrastat la resistència moral de tots els que van sortir de Catalunya disposats a no tornar-hi sinó èsser amb la victòria que transitoriament ens ha pres la confabulació feixista.

Però als camps de concentració, presons, deportacions, la Gestapo i altres pessituds sofertes, s'afegeixen avui una guerra de nervis que en certs antifranquistes obra com una metriza suïtl dosificada per la farmacopeia diplomàtica amb el seu aparell fabulós d'emissions radials, premsa i discursos i que persegueix un objectiu ben determinat: desmorallitzar, a base de fer creure que la lluita antifranquista és contraproductiva.

Quan els capitulators, amb llurs jeremiades sobre l'immigració forta de Franco i llurs crides a la passivitat, fan el joc als reclutadors d'emigrants per Amèrica i clamen que l'emigració ha de subordinar la seva acció als mandats que arriben de l'interior, haurien de tenir present que a l'exterior no hi arriben més que veus de l'interior que parlen de resistència i de lluita, veus de protesta contra el règim franquista. Els mandats els dóna el poble amb els seus actes de protesta diaris, no les ambaixades de països que mediatisen la independència d'Espanya; els mandats els donen els obrers cada cop que declaren una vaga, no els que intenten sufocar-la; els mandats els donen els pagessos quan en neixen a lluir llurs col·laboracions a les institucions falangistes, no els ben avinents amb els explotadors. Tots els mandats que es reben de l'interior del país són mandats de lluita. L'emigració té el deure d'acabar-los.

El P.C. d'E., que congregà a Tolosa quaranta mil espanyols per a escoltar la paraula del seu secretari general, Dolores Ibárruri, i el P.S.U. de C., que va reunir set després tres mil catalans a Perpinyà per a escoltar el seu secretari general, Joan Comorera, compten a França amb una reserva de lluitadors que no es reserven, que lluiten sense tregua d'ençà del primer moment. Si aquesta reserva faltés o disminuís per l'allargament, la dispersió i el desclassement, podrà portar-se transitoriament a efecte la capitulació preparada a l'exterior pel que tracten els mandats de l'interior, Franco trobarà un successor franquista i els nostre poble veuria retardat el seu alliberament.

La Campanya d'Ajut a Catalunya

CHATELLERAULT

El grup d'aquesta localitat, en una veillada cinematogràfica, va assoldar un guany de 1.470 francs.

POITIERS

En una recaptat feta entre els comerciants de Poitiers, el company Sophie va recollir 1.600 francs. Un festival de cinema organitzat pel

Plens departamentals del P.S.U. de C.

MARSELLA

Durant els dies 16 i 17 del passat mes d'agost, i sota la presidència del company Emili Fabregas, delegat del Comitè Central, es va celebrar a Marsella el Ple Departamental del P.S.U. de Catalunya, en les Bodes del Districte.

Hi assistiren tots els militants del partit residents a Marsella i delegats de tots els Grups del Departament. El ple desenvolupà les seves tasques en nivell de gran entusiasme.

Entre altres, intervingueren els companys Hernández, Codina, Mari-Tere, el Bárbara del Comitè Departamental, Godayol; del Grup d'Arles; Iglesias, del Grup d'Aix; Llaçuna, del Grup de Roussell; Del Rio i Casabó, del Grup de Gardanne; Comis, del Grup de Cadolive; Gabarró, del Grup de La Clotilla; Casquerbera, del Grup de Peyrolles; Mallà, del Grup de Trets; Capella, del Grup de Salou i els companys Robles, Vinyes, López, Sala, Rosell, Marimon, Puig Rosés, dels Grups de Marsella. Intervingué també els companys de la Vega, en nom de la J.S.U. de Catalunya, Cortizo, en nom de la U.G.T.; Jiménez, responsable policial del Comitè Departamental del P.C. d'Espanya i Colomí, en representació del P.C. francès.

Amb entusiasme i dinamisme, portant a la pràctica tota mena d'iniciatives, les organitzacions del nostre Partit,

POITIERS. — El camarada Mariano Paul, membre del C.C. del P.C.F., en el curs de la seva visita a la parada del nostre Partit.

tes organitzades per les Federacions del Partit Comunista Francès.

Amb entusiasme i dinamisme, portant a la pràctica tota mena d'iniciatives, les organitzacions del nostre Partit, junts amb els del P.C. d'Espanya, participen a les festes federals amb la instal·lació de parades que

POITIERS. — El camarada Mariano Paul, membre del C.C. del P.C.F., en el curs de la seva visita a la parada del nostre Partit.

MARSELLA

ultra recordar, amb llur propaganda, la lluita antifranquista i republicana que menen els pobles d'Espanya, són un motiu per a ajudar els combatents de l'interior. Però així

seguiment es passa a elegir el nou Comitè Departamental, que queda format de la següent manera:

Hernández, secretari general; Canon, secretari d'Organització; Codina, secretari de Mases; Mari-Tere, secretaria de Finances; Barbena, secretaria de Propaganda.

Abans d'acabar les seves tasques, el Ple prengué les següents resolucions:

1. Enviar el Secretari del Comitè Central, la seva adhesió més fervent i palejar la comunitat identificada amb la línia del Partit.

2. Comprometre's a treballar incansablement per la unitat combatent de tots els catalans per la República i les llibertats de Catalunya i de tots els pobles hispànics.

3. Treballar més intensament per assolir una major difusió de «LLUITA». Ayudar més a la lluita de l'interior. Reforçar el nivell polític del Partit i enfortir-lo amb el reclutament de nous militants.

LANDES

El dia 5 d'aquest mes, a Mont-de-Marsan, va tenir lloc un Ple de militants del P.S.U. de C. del departament de les Landes.

El company Josep Manrique, en nom de la direcció del departament, va fer l'informe general sobre les activitats dels militants del Partit a les Landes.

En la discussió de l'informe van intervenir els companys Concepció Gaspar, Puiggrós, Masdeu, Armengol, Lloret, Huguet, López, Fernández, Pérez Puig, Girabet i Ortiz.

Els camarades Hilario, del P.C. d'Espanya, i Agustí, de les J.S.U. van adreçar una salutació al Ple.

En el curs del Ple fou nomenat el següent Comitè departamental:

Secretari General: Modest Gaspa. Secretari d'Organització: Josep Puiggrós.

Secretari d'Agitació i Propaganda: Ramon Puig.

Abans d'acabar, el company Lluís Català, en representació del Comitè Central, va intervenir per a fer el resum del Ple, ensenyant que per a analitzar els diferents aspectes del discurs pronunciat per Joan Comorera a l'acte de Perpinyà.

S'aprovaren unes resolucions en les quals els militants de Landes declaren estar disposats a redoblar llurs esforços i no regatejar cap sacrifici fins aconseguir la unitat antifranquista i republicana de tots els catalans per a collaborar millor en la lluita contra el franquisme, qualsevol maniobra capitalista i pel triomf de la República.

Cal prosseguir aquesta tasca ultrafera per conèixer la nostra lluita contribueix a augmentar els militars materials per a prosseguir la victòria.

SAINT ETIENNE

les parades del nostre Partit, ha estat i són acollides amb entusiasme pels demòcrates francesos que assisteixen en gran nombre a les festes que organitza el Partit Comunista Francès.

Assenyalen dos exemples recents triats entre molts d'altres: A Saint-Etienne, els nostres companys van

BRIVE

recollir 14.600 francs i a Poitiers 7.000 francs.

Sabem d'altres llocs que han assoltit també èxits molt positius.

Cal prosseguir aquesta tasca ultrafera per conèixer la nostra lluita contribueix a augmentar els militars materials per a prosseguir la victòria.

La lluita és la unitat, és el camí de la victòria

(Ve de la pàg. 1)

que de relleu durant la guerra antifranquista i liberdadora que maldava per impedir que els pobles poguessin alliberar-se ells mateixos o sota la direcció de governs autènticament democràtics i combatius.

4. En mig d'aquestes dificultats i obstacles nosaltres no podem perdre's en fútils lamentacions, no hem d'escagar, passivament, com es desenvolupa la situació sense ànim de transformar-la de negativa en positiva, de desfavorable en favorable per a la causa del nostre poble de la República.

5. Miss Richards representa també la Federació Mundial de la Joventut Democràtica, la qual havia momentàniament acceptat la solidaritat internacional, els nostres amics i la nostra lluita.

6. La nostra lluita progressiva converteix el nostre en un problema intern polític en cada país capitalista, activitats i processos de maduració política, de radicalització de la classe obrera, de les masses populars de la Gran Bretanya i dels Estats Units. Es amb la lluita progressiva que prenem els subjectes que preténem ofegar internacionalment el nostre problema.

7. Som més forts que Franco, si lluitem! Som més forts que la reacció internacional, si lluitem!

Car la lluita és la unitat, és el camí de la victòria!

Heus ací la nostra tasca, la tasca de tots els republicans, de tots els antifranquistes.

Combatre més aferrissadament que mai a l'interior del país.

Combatre per tal d'assolir que esdevinguin una felic realitat la unitat de totes les forces que volen liquidar el franquisme i recobrar la República.

Combatre per tal que denunciem els provocadors de la tercera guerra mundial. Es per la lluita progressiva que Espanya serà independent, sobiran, democràtica.

La guardia civil, que va disparar els fusells sense previ avis, va morir aquest patiota.

La guardia civil, que va disparar els fusells sense previ avis, va morir aquest patiota.

El nou Ministeri presidit pel senyor Albornoz

El dia 27 d'agost fou facilitada la llista del nou Govern. Heus-la a continuació:

Deu vets soviètics al servei de la pau i de la democràcia

Es indubtable que la consolidació de la pau depén, en primer lloc i en una gran mesura, de la bona entesa que pugui existir entre les potències que, amb llur participació decisiva, han guanyat la darrera guerra, és a dir, les potències que formaren el nucli central, dirigent de la coalició antifascista.

Així ho comprenden tots els pobles, les forces progressives interessades en reconstruir llurs països pacíficament, democàticament.

No se troba la mateixa comprensió, identic estat d'ànim en els cercles reactionaris, en aquells cercles on s'ignoran els elements que formen part de la conspiració que mata per permetre's i dificultar les relacions entre les grans potències victorioses, amb el criminal propòsit d'impedir que la pau estableixi una realitat tangible que permeti a tots els països el poder-se reconstruir dintre la més amplia i vigorosa democràcia.

Actualment, sobretot als Estats Units d'Amèrica, s'està desenvolupant una campanya desenfrenada, de desordre, contra els organismes de l'O.N.U.

Es ve crear el clima propici per a fer errar que l'O.N.U. és un organisme ineficient, que cal suprimir, reemplaçant-lo per una mena d'«Unió Militar», formada per tots aquells països disposats a «ajupr-se» sota la pressió dels imperialistes ianquis.

La Unió Soviètica va posar el pet mostrant-se, una vegada més, la millor defensora de la lluita dels pobles hispànics per a conquerir la democràcia.

Tercer Quart. Cinquè: Tots aquests vells foren posats, també, en el curs de la discussió del problema espanyol. Llur objectiu era que el nostre problema fos mantingut davant del Consell de Seguretat, mentre que les altres potències cercaven liquidar la lluita contra el franquisme.

Síssí i Setè: La Unió Soviètica s'oposà, amb el seu, a l'ingrés d'Irlanda, Portugal, i Transjordània a l'Organització de les Nacions Unides.

El delegat soviètic va raonar la seva actitud basant-se en el fet que Irlanda i Transjordània, una senyor Guvern reactionari —iússim— com Portugal, s'havien negat a ajudar els Aliats en la lluita contra l'Eix.

El pet fou aplicat després que les altres potències van oposar-se a l'ingrés de la Mongòlia exterior i d'Albània, països amb règims democràtics i que havien contribuït a la victòria contra el nazi-fascisme.

Vuit: Quan va discutir-se el problema grec, la Unió Soviètica va fer els del pet per oposar-se a les maniobres reactionaries ianquis en favor del Govern monàrquico-fascista d'Atenes, manifestant que l'autjut que havia de prestar-s' a Grècia no era una qüestió exclusiva dels Estats Units sinó de l'O.N.U.

Novè: El pet fou utilitzat per impedir que es prenguessin sancions contra Albània a conseqüència del seu conflicte amb Gran Bretanya.

Dese: La darrera peteguda que el delegat soviètic va fer als Estats Units per evitar la consolidació dels regnes grecs i mantenir el manteniment d'una comissió d'investigació semi-permanent iàndida a les fronteres de les noves democràcies del sud-est d'Europa.

Aquests, i no d'altres, han estat els molts fonamentals que van obligar la U.R.S.S. a fer els, al Consell de Seguretat, d'un dret legítim reconegut en la Carta de la Nacions Unides.

La Unió Soviètica, doncs, no ha fet res per defensar les forces de la democràcia a cada país. Ha defensat la causa de tots aquells pobles que lluiten per a esdevenir lliures i independents..

Ha defensat la causa republicana i antifranquista dels pobles hispànics contra els intents dels cercles reactionaris anglo-saxons que preténen ofegar-la, enterriar-la en els arxius de l'O.N.U. com un problema liquidat per sempre més, sense solució possible.

Els deu pets opositats per la U.R.S.S., els fets ens ho demostren, han servit la lluita de tots els pobles pel triomf de la democràcia.

Una democràcia que res no té a veure amb la de Truman i del Bloc del dòlar amb la qual voldrien anihilar l'Organització de les Nacions Unides.

Ho troba la carta analisi que, sobre els deu pets esmentats, ens proposen fer en aquest comentari.

Primer èt: La Unió Soviètica va intentar aconseguir l'autjut de les Nacions Unides a favor dels pobles de Siria i del Líban. Demanda l'intervenció de l'O.N.U. per tal d'assolir que les tropes franceses i britàniques es retressin d'aquests territoris. Les altres potències s'hi van negar i aleshores la U.R.S.S. va posar el pet a una resolució, el contingut de la qual permetia la permanència d'aquestes tropes estacionades a Siria i Líban.

Segon èt: La Unió Soviètica es manté fins al seu principi de lluita per la independència democràtica dels països esmentats.

Segon. En el moment de plantejar-se el nostre problema davant l'O.N.U., la U.R.S.S. va demanar el trencament

PRAGA, capital de la joventut democràtica

per Manuel M. ROCA

Els carrers de Praga són un mosaic de viles nacionals i regionals de tots els pobles del món. Arriben als pobles de nous i nois, radians i plens de vida diuen amb llur presència que Praga és aquests dies la capital mundial de la joventut democràtica. S'està celebrant el primer Festival Mundial de la Joventut, organitzat per la Federació Mundial de la Joventut Democràtica.

Així ho comprenden tots els pobles, les forces progressives interessades en reconstruir llurs països pacíficament, democàticament.

En aquells cercles on s'ignoran els elements que formen part de la conspiració que mata per permetre's i dificultar les relacions entre les grans potències victorioses, amb el criminal propòsit d'impedir que la pau estableixi una realitat tangible que permeti a tots els països el poder-se reconstruir dintre la més amplia i vigorosa democràcia.

Actualment, sobretot als Estats Units d'Amèrica, s'està desenvolupant una campanya desenfrenada, de desordre, contra els organismes de l'O.N.U.

Es ve crear el clima propici per a fer errar que l'O.N.U. és un organisme ineficient, que cal suprimir, reemplaçant-lo per una mena d'«Unió Militar», formada per tots aquells països disposats a «ajupr-se» sota la pressió dels imperialistes ianquis.

La Unió Soviètica a va posar el pet mostrant-se, una vegada més, la millor defensora de la lluita dels pobles hispànics per a conquerir la democràcia.

Tercer Quart. Cinquè: Tots aquests vells foren posats, també, en el curs de la discussió del problema espanyol.

La premsa nordamericana, controlada i dirigida pels trusts, és la que mena i ioxa la que assenyala el «camí» a la premsa «ameriquana» d'altres països.

Hom comprèn abundantement el fons polític d'una propaganda semblant basada, com es pot veure, en l'antisoviètic.

Es evident que cada dia apareixen amb més claritud les veritables intencions dels dirigents reactionaris de la política nordamericana. Aquests estan interessats a fer a l'O.N.U., no un organisme al servei de la pau mundial, sinó un organisme que prengui en compte els interessos dels pobles hispànics.

El delegat soviètic va fer els del pet per oposar-se a l'ingrés de la Mongòlia exterior i d'Albània, països amb règims democràtics i que havien contribuït a la victòria contra el nazi-fascisme.

Vuit: Quan va discutir-se el problema grec, la Unió Soviètica va fer els del pet per oposar-se a les maniobres reactionaries ianquis en favor del Govern monàrquico-fascista d'Atenes, manifestant que el manteniment d'una comissió d'investigació semi-permanent iàndida a les fronteres de les noves democràcies del sud-est d'Europa.

El pet fou utilitzat per impedir que es prenguessin sancions contra Albània a conseqüència del seu conflicte amb Gran Bretanya.

Dese: La darrera peteguda que el delegat soviètic va fer als Estats Units per evitar la consolidació dels regnes grecs i mantenir el manteniment d'una comissió d'investigació semi-permanent iàndida a les fronteres de les noves democràcies del sud-est d'Europa.

Es comprenden aquests atacs si temem que el pet obliga les grans potències a cercar un terreny d'entrellaç en la solució dels diferents problemes plantejats davant de l'O.N.U.

Es per aquest motiu que, avui, els trinitarians no estan d'accord amb què la Unió Soviètica faci ells d'un dret, l'adloc-ho, fou defendut amb molta força per representants dels Estats Units en la primera sessió celebrada per les Nacions Unides a San Francisco.

I no hi estan d'accord perquè els deu pets opositats del delegat soviètic en els drets de la pau mundial, que especifiquen que han servit la causa de la democràcia a cada país. Ha defensat la causa de tots aquells pobles que lluiten per a esdevenir lliures i independents..

Ha defensat la causa republicana i antifranquista dels pobles hispànics contra els intents dels cercles reactionaris anglo-saxons que preténen ofegar-la, enterriar-la en els arxius de l'O.N.U. com un problema liquidat per sempre més, sense solució possible.

Els deu pets opositats per la U.R.S.S., els fets ens ho demostren, han servit la lluita de tots els pobles pel triomf de la democràcia.

D'una democràcia que res no té a veure amb la de Truman i del Bloc del dòlar amb la qual voldrien anihilar l'Organització de les Nacions Unides.

Ho troba la carta analisi que, sobre els deu pets esmentats, ens proposen fer en aquest comentari.

Primer èt: La Unió Soviètica va intentar aconseguir l'autjut de les Nacions Unides a favor dels pobles de Siria i del Líban. Demanda l'intervenció de l'O.N.U. per tal d'assolir que les tropes franceses i britàniques es retressin d'aquests territoris. Les altres potències s'hi van negar i aleshores la U.R.S.S. va posar el pet a una resolució, el contingut de la qual permetia la permanència d'aquestes tropes estacionades a Siria i Líban.

Segon èt: La Unió Soviètica es manté fins al seu principi de lluita per la independència democràtica dels països esmentats.

Segon. En el moment de plantejar-se el nostre problema davant l'O.N.U., la U.R.S.S. va demanar el trencament

ESTATS UNITS

Acaba de celebrar-se a Chicago el Congrés Nacional de la Federació Sindical dels obrers de l'agricultura, en el qual es va adobar una resolució de condemna contra el franquisme i es demanava el trencament de les relacions amb el Govern de Madrid.

La Gran Bretanya i l'«ajut nordamericà»

Malaurat el país que cau sota el domini del dòlar

Els empresits nordamericans als països empobrits per la guerra permeten als seus països col·locar llurs capitals excessivament i inadecuatament. Per això, els països que han obtingut un ajut, es transforma en una hipoteca de llur sobirania nacional i en un factor més de dificultats econòmiques que s'anuncia imminent als Estats Units.

Cada empresit representa un bon negoci per als imperialistes nordamericans fletiusos, que col·locan llurs capitals excessivament i inadecuatament. Per això, els països que han obtingut un ajut, es transforma en una hipoteca de llur sobirania nacional i i anquís sota el domini del dòlar.

El Govern britànic s'esforça ara a fer empessar al poble l'amarga pinzellada de les condicions draconianes imposades pels Estats Units i que consagram un nou pas de laboristes cap a la dreta, no obstant les irades protestes que s'han aixecat arreu del país contra aquesta nova renúncia de la sobirania a la sobirania nacional.

Si algú volen repetir l'experiència, ja saben on porta.

La lluita del poble grec és la lluita que menen tots els pobles pel triomf de la llibertat i de la democràcia

L'heroisme del poble grec i del seu Exèrcit democràtic s'ha vist premiat per victòries força importants en el curs de les darreres setmanes.

Per a nosaltres, catalans i espanyols, l'exemple de Grècia és una llarga i intensa lluita que perseguim els poblemonopòlies imperialistes.

El pet que esmentem, els fets ens ho demostren, han servit la lluita de tots els pobles pel triomf de la democràcia.

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

de la lluita que confirmen la llibertat religiosa a Iugoslàvia

La lluita és dura per al poble britànic, que una lluita que tots els pobles aprofiten. Diu quins són les consequències de la superificació

Lluitant forjarem la unitat i atreurem l'ajut

DEIXEM expressament de banda les opinions i les conductes d'aquells que en forma deliberada treballen per liquidar la República des del camp republicà. Prieu que el més destarant exemple, Agustí, es troba en el camp dels col·laboradors amb l'enemic —Françó—, la qual cosa obliga a tractar-los com a tals en forma particular.

La nostra atenció, avui, la posem en els diversos sectors de l'opinió republicana, els quals, uníssimament i honestament, estan preocupats per la gravitat dels perills que envolten les institucions republicanes. Però, si bé existeix unanimitat en apreciar els perills i l'alarma, no existeix, en canvi, en la forma amb la qual cal que ens comportem per esquivar i per encerar uns tals perills.

Mentre per part d'uns, entre els quals ens trobem nosaltres, existeix una concepció segons la qual el problema de l'enderrocament del franquisme i de redreçar la República es resoldrà amb una conducta unitària, actuant combativa —i questa concepció admet el nostre comportament—, per part d'altres existeix un criteri expectant, indiferent a la unitat, gairebé renunciant a la batreja a tota aportació personal o col·lectiva, democràtica i popular, per a assolir una solució correcta del problema planificat.

Ens dol de constatar-ho, però és així. Ens dol, no pas perquè les actituds discrepantes hagin d'influir en res respecte l'actitud unitària i combatiente que hem mantingut i mantenim.

Ens dol, però, n'és integrable que tot el que es trigui a integrar plenament, decididament, insubordinadament, la lluita, no solament serà temps perdut per la causa democràtica i republicana, sinó que és un temps durant el qual es deixa a l'enemic i els seus collaboradors el camp lluire d'obstacles per a llurs maniobres, per arribar cap a llurs objectius: substituir Franco per una altra situació franquista.

Per això ens dol. No pas per dira cosa. Car tenim la seguretat que més tard o més d'hora, la unitat combatiente anti-franquista i republicana es farà i triomfarà.

El company Joan Comoretz va repetir

a Perpinyà allò que ha vingut dient amb constància inseparable:

«Si aquesta crida —a la unitat dels enemics— cau en el buit, com tanques vedades, la repetirem, infatigablement. Catalunya ens ho exigeix. Però la crida a la unitat no vol pas dir esperar-la tranquil·lament, passivament. No, companys! Nosaltres seguirem el nostre camí de lluita, sense deixar-nos aturar per res ni per ningú!»

Per la seva banda, el partit germà nostre, el Partit Comunista d'Espanya, en la carta que en revisió de la solució que s'ha donat a la darrera crisi del Govern de la República, va adreçar al senyor Alvaro d'Alvarez, diu:

«Al llarg de la nostra política d'unitat ens hem oposat a exclusions i econòmiques entre els republicans. Si no han llançat algunes contra nosaltres sense que assolissin variar el nivell mínim la nostra línia de conducta unitària, actuant combativa —i questa concepció admet el nostre comportament—, per part d'altres existeix un criteri expectant, indiferent a la unitat, gairebé renunciant a la batreja a tota aportació personal o col·lectiva, democràtica i popular, per a assolir una solució correcta del problema planificat.

«Ens dol de constatar-ho, però és així. Ens dol, no pas perquè les actituds discrepantes hagin d'influir en res respecte l'actitud unitària i combatiente que hem mantingut i mantenim.

Ens dol, però, n'és integrable que tot el que es trigui a integrar plenament, decididament, insubordinadament, la lluita, no solament serà temps perdut per la causa democràtica i republicana, sinó que és un temps durant el qual es deixa a l'enemic i els seus collaboradors el camp lluire d'obstacles per a llurs maniobres, per arribar cap a llurs objectius: substituir Franco per una altra situació franquista.

Per això ens dol. No pas per dira cosa. Car tenim la seguretat que més tard o més d'hora, la unitat combatiente anti-franquista i republicana es farà i triomfarà.

El company Joan Comoretz va repetir

Una nova presó

El ministre de Justícia franquista ha comunicat als periodistes que ha estat aprovat el pressupost per a la construcció d'una nova presó a Vitoria.

Heus ací com esmercen els cabals reblats a la necessitat d'expandir dels nous espais dels nostres pobles.

Presons, casernes, seminaris i polícia, molta policia.

No hi fa res que pugui mancar de vivenda centenaria de molts compatriotes nostres, es veuen obligats de viure amuntegats, d'abouçóugar-se en veritables cases d'hostal o bé de dormir al carrer.

Allò que preocupa al Govern de Franco és tenir força presons per encabir-hi els 114.000 empresons que aquest any que encara fan 33 no han pogut avançar d'altres 10.000, ja que els que s'han d'abrir són els que «legàltam» no els pugui assassinar en mèrits a l'anomenada «llí d'ètica de repressió de terrorisme i banditisme».

Le gerant: Mathilde KENIG.

S.A.F.I.J.

15, rue Montmartre, Paris-1^e

André JOLY, imprimeur.

Per tal d'aturar les protestes i les revoltes de la classe obrera i de tots els patrotes antifranquistes, el règim franquista intenta amortir aquest esperit per mitjà de tota una sèrie de «reclamacions de treball», però que, en definitiva, no donen cap solució al gran problema de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden transmitir a sus hijos o a sus yernos...»

De què ve que el franquisme es transforma en protector i tutor dels porters? Es que es pot comparar la importància d'un port de la regió franquista, amb un obrer que treballa en la indústria i que això té sucedat a jorna de fam i de misèria que el règim despòtic i feixista de Franco ha imposat al nostre poble.

Ara ha tocat el torn als patrotes. La premsa falangista canta les preteses millorials socials del règim, avançades —diu—, com a cap altre país.

«La Vanguardia Espanola», en un dels seus comentaris, vol demostrar l'espectacular progressiu del règim, sense fer

ment de la veritable finalitat.

«En fin, diu-se les da un tipo de garantias muy superior al que distingue la totalidad de los trabajadores españoles y mucho más sólidas y seguras de las que tienen millones de funcionarios del Estado...»

I afegeix que després de donar-los vestits cada dos anys i cada tres un abrile, se'n dona la garantia que,

«...esta puesto es hereditario y lo pueden